

Bài Bốn

Đức Chúa Trời Dựng Nên Con Người Theo Hình Ảnh Ngài Để Biểu Lộ Ngài

Đọc Kinh Thánh: Sáng. 1:26-27;
Côl. 1:15; 2 Cô. 3:18; La. 8:29; Khải. 21:11

I. “Chúng Ta hãy làm nên con người trong hình ảnh Chúng Ta, theo hình trạng Chúng Ta...Và Đức Chúa Trời dựng nên con người trong hình ảnh của chính Ngài; Ngài dựng nên con người trong hình ảnh của Đức Chúa Trời”—Sáng. 1:26a, 27a:

A. *Chúng Ta hãy làm nên con người* cho thấy rằng một cuộc hội nghị được tổ chức giữa vòng ba thân vị của Thần Cách về việc dựng nên con người—c. 26a:

1. Quyết định về việc dựng nên con người đã được lập trong cõi quá khứ đời đời, cho thấy việc dựng nên con người là vì mục đích đời đời của Đức Chúa Trời Tam Nhất—Êph. 3:9-11.
2. Ý định của Đức Chúa Trời trong việc dựng nên con người là để thực hiện gia tể thần thượng của Ngài hầu ban phát chính Ngài vào trong con người—1 Ti. 1:4; La. 8:11.

B. Đức Chúa Trời dựng nên con người trong hình ảnh Ngài, theo hình trạng Ngài—Sáng. 1:26a:

1. Hình ảnh của Đức Chúa Trời, hàm ý đến bản thể bề trong của Đức Chúa Trời, là sự biểu lộ của thể yếu bên trong các thuộc tính của Đức Chúa Trời, nổi bật nhất trong đó là tình yêu (1 Gi. 4:8), sự sáng (1:5), sự thánh biệt (Khải. 4:8) và sự công chính (Giê. 23:6).
2. Hình trạng của Đức Chúa Trời, hàm ý đến hình thể của Đức Chúa Trời (Phil. 2:6), là sự biểu lộ của thể yếu và bản chất của thân vị Đức Chúa Trời.
3. Hình ảnh Đức Chúa Trời và hình trạng Đức Chúa Trời không nên xem là hai điều tách rời—Sáng. 1:26a:
 - a. Được dựng nên trong linh con người, các mĩ đức bên trong của con người là bản sao các thuộc tính của Đức Chúa Trời và là phương tiện để con người biểu lộ các thuộc tính của Đức Chúa Trời.
 - b. Được dựng nên làm thân thể con người, hình thể bên ngoài của con người là bản sao hình thể của Đức Chúa Trời.
4. Đức Chúa Trời dựng nên con người làm bản sao của chính Ngài để con người có khả năng chứa đựng Đức Chúa Trời và biểu lộ Ngài:
 - a. Mọi vật sống khác được dựng nên “theo loại của chúng” (cc. 11-12, 21, 24-25), nhưng con người được dựng nên theo loại của Đức Chúa Trời (đc. Công. 17:28-29a).

- b. Vì Đức Chúa Trời và con người là cùng một loại, nên con người có thể liên hiệp với Đức Chúa Trời và sống cùng Ngài trong mỗi liên hiệp hữu cơ—Gi. 15:5; La. 6:5; 11:17-24; 1 Cô. 6:17.
- C. Đấng Christ Con “là hình ảnh của Đức Chúa Trời vô hình”, “sự chói sáng của vinh hiển Ngài, ẩn tích về thực chất của Ngài” – tức sự biểu lộ của những gì Đức Chúa Trời là—Côl. 1:15; Hê. 1:3:
1. Là hiện thân của Đức Chúa Trời, Đấng Christ Con là hình ảnh của Đức Chúa Trời vô hình, tức là sự biểu lộ của thể yếu các thuộc tính của Đức Chúa Trời—Côl. 2:9; 1:15; 2 Cô. 4:4; Hê. 1:3.
 2. Con người được dựng nên theo Đấng Christ với ý định Đấng Christ vào trong con người và được biểu lộ qua con người—Côl. 1:27; Phil. 1:20-21a.
- D. Mục đích của Đức Chúa Trời trong sự sáng tạo con người trong hình ảnh Ngài và theo hình trạng Ngài là con người tiếp nhận Ngài làm sự sống và biểu lộ Ngài trong mọi thuộc tính của Ngài—Sáng. 1:26-27; 2:9:
1. Đức Chúa Trời dựng nên con người trong hình ảnh Ngài và theo hình trạng Ngài vì ý định của Ngài là bước vào trong con người và làm một với con người—Êph. 3:17a.
 2. Đức Chúa Trời dựng nên con người trong hình ảnh Ngài hầu cho qua gia tể Ngài, con người nhận được sự sống và bản chất của Ngài, và bởi đó, trở nên sự biểu lộ của Ngài—1 Ti. 1:4; Gi. 3:16; 2 Phi. 1:4; 2 Cô. 3:18.
 3. Đức Chúa Trời dựng nên con người theo cách này để con người có khả năng chứa đựng tình yêu, sự sáng, sự công chính và sự thánh biệt của Đức Chúa Trời—1 Gi. 1:5; 4:8; Êph. 4:24; 5:2, 8-9.
 4. Vì chúng ta được dựng nên theo loại của Đức Chúa Trời, nên bản chất phạm nhân của chúng ta có khả năng chứa đựng những thuộc tính thần thượng—2 Cô. 10:1; 11:10.
- E. Đức Chúa Trời dựng nên con người trong hình ảnh Ngài có nghĩa là Đức Chúa Trời dựng nên con người với ý định con người trở thành bản sao của Đức Chúa Trời, tức là sự tái sản sinh của Đức Chúa Trời vì sự biểu lộ tập thể của Ngài; sự tái sản sinh này làm Đức Chúa Trời vui vì nó trông giống Ngài, phát ngôn giống Ngài và sống giống Ngài—Gi. 12:24; La. 8:29; Hê. 2:10; 1 Gi. 3:1.
- F. Trong Kinh Thánh, có một ý tưởng huyền nhiệm về mối quan hệ giữa Đức Chúa Trời và con người—Sáng. 1:26; Êxc. 1:26; 1 Gi. 3:2b; Khải. 4:3a; 21:11b:
1. Khát vọng của Đức Chúa Trời là trở nên giống con người và làm cho con người trở nên giống Ngài—1 Gi. 3:2b.
 2. Ý định của Đức Chúa Trời là đem chính Ngài trong Christ vào trong chúng ta, làm cho chính Ngài trở nên giống chúng ta và làm cho chúng ta trở nên giống Ngài—Êph. 3:17a.
 3. Gia tể của Đức Chúa Trời là làm cho chính Ngài trở nên con người và làm cho chúng ta là những bản thể thọ tạo của Ngài, trở nên Đức Chúa Trời, để Ngài là Đức Chúa Trời “được-người-hóa” và chúng ta là người “được-Đức-Chúa-Trời-hóa”—Gi. 1:14; La. 1:3-4.

- G. Đại từ *họ* trong Sáng Thế Ký 1:26-28 và *của họ* trong 5:2 cho thấy rằng A-đam là một người tập thể, một con người tập hợp, bao gồm cả nhân loại:
1. Đức Chúa Trời không dựng nên nhiều người; Ngài dựng nên nhân loại cách tập thể trong một người là A-đam.
 2. Đức Chúa Trời đã dựng nên một người tập thể như vậy trong hình ảnh Ngài và theo hình trạng Ngài để nhân loại có thể biểu lộ Đức Chúa Trời cách tập thể.

II. Sự nhục hóa và nếp sống Thần-nhân của Đấng Christ đã hoàn thành ý định của Đức Chúa Trời trong việc dựng nên con người—Sáng. 1:26-27; Gi. 1:1, 14; Lu. 1:31-32, 35; 2:40, 52:

- A. Sự nhục hóa của Christ có quan hệ mật thiết đến mục đích của Đức Chúa Trời trong việc dựng nên con người trong hình ảnh Ngài và theo hình trạng Ngài, đó là con người tiếp nhận Ngài làm sự sống và biểu lộ Ngài trong các thuộc tính thần thượng của Ngài—Sáng. 1:26; 2:9; Công. 3:14a; Êph. 4:24.
- B. Chúa Jesus được sinh ra từ thể yếu phàm nhân với các mỹ đức phàm nhân hầu nâng cao những mỹ đức này đến tiêu chuẩn được tương xứng với các thuộc tính của Đức Chúa Trời để biểu lộ Ngài—Lu. 1:35:
1. Là Đấng được hoài thai bởi thể yếu thần thượng với các thuộc tính thần thượng để làm nội dung và thực tại của các mỹ đức phàm nhân, Đấng Christ đổ đầy cho các mỹ đức phàm nhân trống rỗng—Mat. 1:18, 20.
 2. Các thuộc tính thần thượng đổ đầy, làm mạnh mẽ, làm phong phú và làm thỏa mãn các mỹ đức con người vì mục đích biểu lộ Đức Chúa Trời trong các mỹ đức phàm nhân.
- C. Khi Chúa Jesus cứu chúng ta, Ngài bước vào trong chúng ta như là Đấng có các mỹ đức phàm nhân được đổ đầy các thuộc tính thần thượng—Lu. 2:10-11, 25-32; 19:9-10:
1. Là Linh ban-sự-sống, Ngài vào trong chúng ta để đem Đức Chúa Trời vào bản thể chúng ta và đổ đầy các mỹ đức của chúng ta bằng các thuộc tính của Đức Chúa Trời—1 Cô. 15:45b; 6:17.
 2. Một sự sống như vậy cứu chúng ta từ bên trong và nâng cao các mỹ đức phàm nhân của chúng ta, làm thỏa mãn và biến đổi chúng ta—La. 5:10; 12:2.

III. Trong sự nhục hóa của Ngài, Đấng Christ mặc lấy bản chất phàm nhân và trở nên theo hình trạng loài người (Phil. 2:6-8) để qua sự chết và phục sinh, con người có thể đạt được sự sống thần thượng, đời đời của Đức Chúa Trời (1 Phi. 1:3; 1 Gi. 5:11-12) và bởi sự sống đó, được biến đổi, đồng hóa theo hình ảnh của Christ ở bên trong (2 Cô. 3:18; La. 8:29) và được biến hóa nên hình trạng của thân thể vinh hiển của Christ ở bên ngoài (Phil. 3:21); bằng cách này chúng ta có thể giống như Christ (1 Gi. 3:2b) và có thể cùng Ngài biểu lộ ra Đức Chúa Trời cho vũ trụ (Êph. 3:21):

- A. Bằng cách để mặt trần ngắm xem vinh hiển của Chúa phục sinh và thăng thiên, chúng ta đang “được biến đổi vào trong cùng một hình ảnh”, đó là hình ảnh của Christ phục sinh và vinh hiển—2 Cô. 3:18.

- B. Đức Chúa Trời đã tiên định để chúng ta được đồng hóa theo hình ảnh Con trượng của Đức Chúa Trời; kết quả cuối cùng của sự biến đổi và đồng hóa này bao gồm sự thay đổi của thể yếu và bản chất bên trong cũng như hình thể bên ngoài của chúng ta, hầu chúng ta được tương xứng với hình ảnh vinh hiển của Christ—La. 8:29.
- C. Trong Sáng Thế Ký 1:26, chúng ta thấy một người tập thể được dựng nên trong hình ảnh Đức Chúa Trời để biểu lộ Ngài, và trong Khải Thị chương 21, chúng ta thấy Giê-ru-sa-lem Mới là sự phát triển và tổng kết chung cuộc của hình ảnh trong Sáng Thế Ký 1:26; thành phố Đức Chúa Trời là sự biểu lộ tập thể của Đức Chúa Trời, mang hình ảnh của Đức Chúa Trời và chiếu sáng vinh hiển của Đức Chúa Trời—Khải. 4:3; 21:11.